

Нікуліна Г. В.

Національний університет «Запорізька політехніка»

Куц Е. О.

Національний університет «Запорізька політехніка»

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СКЛАДНИК АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ МОДИ

Статтю присвячено дослідженню питань історії розвитку англомовного дискурсу індустрії моди та його термінологічних одиниць. Надається визначення понять «мода», «дискурс моди», «термінологія індустрії моди». Основна увага приділяється аналізу історії появи та розвитку англомовного дискурсу індустрії моди та його термінологічних одиниць.

Поняття мода використовується в широкому та вузькому значенні. У широкому значенні мода є сукупністю звичок, цінностей, смаків, прийнятих у певному суспільстві в певний час, ідеологією чи стилем у певній сфері життя чи культури, а у вузькому – стилем одягу та зовнішнього вигляду людини. Дискурс індустрії моди є сукупністю текстів, присвячених проблемам моди, які функціонують, зокрема, у відповідній професійній сфері.

Формування англомовного дискурсу моди відбувалося протягом століть. Історія розвитку вказаного типу дискурсу та його термінології зумовлена екстралінгвальними факторами: завоюванням Британських островів, змішенням різних культур і мов, появою та розвитком відповідної сфери, впливом культури континентальної Європи, вдосконаленням засобів комунікації та способів представлення інформації у сфері моди.

Англомовна термінологія індустрії моди, що є сукупність одиниць на позначення фахових понять відповідної сфери, не є однорідною. Суто англійські одиниці становлять значну частку аналізованої термінології. На початку її розвитку більшість із них були загально-вживаними одиницями (прототермінами) на позначення видів одягу, взуття, головних уборів тощо. Згодом їх значення підлягло спеціалізації, а це сприяло подальшому формуванню термінології відповідної сфери. До її складу входять також латинські, французькі, італійські, іспанські, арабські, турецькі, східноєвропейські запозичення. Багато англомовних термінів сфери є інтернаціональними.

Нині англомовний дискурс індустрії моди є складним полікодовим комунікативним явищем, вербальна складова частина якого представлена не тільки термінологічними одиницями, але й експресивними, оцінними, стилістичними мовними засобами різних рівнів. Невербальний рівень дискурсу індустрії моди позначений кінемами шрифту, кольору, розташування інформації, фото, малюнками, плакатами, експозиціями.

Ключові слова: англійська мова, дискурс, екстралінгвальні фактори, запозичення, історія розвитку, мода, термін.

Постановка проблеми. Увага лінгвістів до фахової комунікації, її мовних одиниць і дискурсів, які функціонують у тих чи інших професійних сферах, зумовлена важливістю їх для розвитку людства, його економічного, культурного та соціального прогресу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сьогодні у лінгвістиці існує велика кількість розвідок, присвячених проблемам фахового спілкування та його різнорівневих одиниць [1; 9; 10; 18]. Попри цей факт, ще й дотепер не приділено належну увагу аналізу англомовного дискурсу індустрії моди, який є самостійним типом

професійного дискурсу, що обслуговує окрему комунікативну сферу. Саме цей факт і зумовлює актуальність цієї наукової розвідки. Мета її полягає в аналізі історії появи та розвитку вказаного типу дискурсу, а також дослідженні його термінологічної складової частини як ключової у визначенні цільового призначення цього типу дискурсу з обслуговування комунікативних потреб професійної сфери. Завдання статті полягають у визначенні понять «дискурс», «мода», «дискурс моди», «термінологія індустрії моди», аналізі історії появи та розвитку англомовного дискурсу індустрії моди та його термінологічних одиниць.

Виклад основного матеріалу. Поняття «дискурс» не отримало єдиного визначення в сучасній лінгвістиці у зв'язку зі своєю багатозначністю та різними науковими позиціями лінгвістів до його аналізу. Найбільш поширеним у мовознавстві слід вважати визначення дискурсу, надане йому російською лінгвісткою Н. Д. Арутюною, котра визначає його як «зв'язний текст у сукупності з екстралінгвістичними, прагматичними, соціокультурними психологічними факторами, як «мовлення, занурене в життя» [3, с. 137–137].

Дискурсом вважають і «когнітивний процес, пов'язаний із творенням мовлення, котрий відбувається під впливом соціокультурних факторів» [18, с. 132]. Дискурс розглядають і як «реалізацію мови як системи знаків, мовлення, що актуалізує цю систему знаків для взаємодії людей через механізми їх свідомості, і мовленнєвої діяльності як цілеспрямованої соціальної дії для суспільної орієнтації та комунікації» [14, с. 261]. Сьогодні існують різні класифікації типів дискурсу [див., напр., 4, с. 38–41; 15, с. 32–34; 16, с. 491–493], які розмежовуються залежно від комунікативних сфер, у яких вони функціонують [19, с. 293–376]. Однією із таких сфер є сфера моди.

Мода (від франц. *mode*, лат. *modus* – *міра, образ, спосіб, правило, принцип*) є сукупністю звичок, цінностей, смаків, прийнятих у певному середовищі в певний час, ідеологією чи стилем певної сфери життя чи культури [21, с. 112]. Моду розуміють і як загальновизнане ставлення до зовнішніх форм культури, що існує в певний період: стиля життя, звичок, поведінки, одягу [8, с. 12]. Р. П. Андреева характеризує моду як «взаємовідносини між людиною, річчю або предметним середовищем загалом» [2, с. 12]. У вузькому значенні під модою розуміють стиль одягу та зовнішнього вигляду людини [7, с. 4]. Під дискурсом сфери моди у зв'язку з цим розуміємо сукупність текстів, присвячених питанням моди, що використовуються у сфері індустрії моди.

Зазначимо, що мода є невід'ємною частиною життя будь-якої людини. У прадавні часи одягу виробляли зі шкіри тварин, оскільки вона була теплою та в ній можна було зігрітися в морози. Коли виникли перші цивілізації, мода ще не з'явилася, тому що в кожного народу був свій індивідуальний стиль в одязі, а будь-які чужоземні вбрання вважалися дивними. І лише у XIV ст. мода в її сучасному розумінні почала зароджуватися у Франції, проте перші прототипи журналів про моду з'явилися ще в Давньому Римі у I ст. до н.е. З появою перших текстів про моду

з'являються і термінологічні одиниці на позначення видів одягу, взуття, аксесуарів.

Однією з основних діахронічних характеристик термінології є її вік, тобто період часу, в якому визначається поява її перших одиниць, їх поширення, поповнення та розвиток термінології. С. В. Гриньов пропонує визначати умовний вік термінології за середнім часом появи термінів, утворених шляхом спеціалізації значення, оскільки це, на думку науковця, свідчить про вияв і спеціалізацію галузі знань, до якої вони належать [5, с. 61].

Англомовну термінологію індустрії моди можна вважати порівняно малодослідженим шаром термінологічної лексики. Їй присвячено лише поодинокі наукові розвідки вітчизняних [11; 12] і зарубіжних [6; 17] науковців. Аналіз англомовної термінології індустрії моди, під якою розуміємо сукупність терміноодиниць на позначення її фахових понять, історії та етапів її розвитку, а також розвитку самого дискурсу, в якій подібні одиниці функціонують, неможливий без короткої характеристики відповідної сфери, історії її виникнення та поширення.

Термін *fashion* (від франц. *fason*), який є ключовим в аналізованій термінології та дискурсі, позначає поширення та панування певних смаків у сфері одягу, предметів побуту або в будь-якій іншій сфері людської діяльності або культури [22, с. 7]. Вказаний термін є полісемічним. Спочатку він використовувався в англійській мові у значенні «фасон одягу», і тільки з XVII ст. у зв'язку із швидкою зміною фасонів отримав значення «мода». Зазначимо, що вказаний термін був вперше зафіксований Оксфордським словником у 1602 р. [22, с. 8].

Галузь індустрії моди з'явилася як продовження галузі виробництва одягу та безпосередньо пов'язана з нею. Одяг відображає особливості побутового укладу, кліматичних умов країни, її соціально-економічно розвитку [20, с. 14]. Сучасне поняття одягу включає в себе плаття, костюми та інші види одягу, що одягаються безпосередньо на тіло людини, взуття, головний убір, аксесуари (рукавички, шарфи, пояси, сумки тощо).

Англомовна термінологія одягу сягає часів кельтських поселень на території Британських островів (V ст. до н.е. – I ст. н.е.) [22, с. 12]. Можна сказати, що за багато століть свого розвитку аналізована термінологія увібрала в себе основні риси костюмів і моди різних історичних епох, а також національних і етнічних спільнот. Наприклад, словосполучення *pointed shoes*

(*гостроносі туфлі*) – із моди готичного періоду, *tournure* (франц. *tournure* – *турнюр, подушка, що підкладається ззаду під плаття нижче талії для надання пишності фігурі*) – з'явилося у Франції у 70–80-ті рр. XIX ст., поширившись згодом у всій Європі, *poncho* – *пончо* (верхній одяг народів Латинської та Південної Америки).

Отже, англійська термінологія індустрії моди є неоднорідною за своїм походженням. Вона містить велику кількість запозичень із інших мов, наприклад: *jabot* (франц.) – *жабо, комір із мережива, crepe-de-Chine* – *крепдешин, decolette* – *декольте; sarafan* (рос.) – *сарафан, fez* (тур.) – *феска, національний турецький головний убір; keffiyeh* (араб.) – *куфія, арафатка (чоловіча хустка), decolette* (*декольте*) та ін.

Значна кількість одиниць в аналізованій термінології є інтернаціональними, наприклад: *sarafan* – *сарафан, corset* – *корсет, costume* – *костюм, nylon* – *нейлон, crinoline* – *кринолін, sombrero* – *сомбреро, шляпа з широкими полями, poncho* – *пончо, верхній одяг індіанців, kimono* – *японський халат-кімоно, turban* – *турбан, boa* – *боа, довгий шарф із пір'я, corsage* – *корсаж*. Поповнюється аналізований шар термінологічної лексики і новими одиницями (наприклад, *bumsters* – *брюки або джинси із заниженою талією, multi-layered T-shirt* – *багатошарова футболка*), тоді як окремі одиниці застарівають і виходять із ужитку або ж змінюють свою форму та значення (наприклад, *tournure; bathing suit*, яке у другій половині XX ст. та під впливом розвитку водних видів спорту перетворилося на *swimming suit*, скоротившись до *swimsuit*).

Отже, поява та поширення різних видів одягу відбувалося у безпосередньому зв'язку із природними та соціально-економічними умовами епохи, естетичними та моральними вимогами суспільного життя та моди, яка тим чи іншим чином віддзеркалювала вищезазначене, впливаючи на розвиток своєї термінології.

Періодизація розвитку англійської термінології індустрії моди та його дискурсу детермінована екстралінгвальними факторами. Вона включає в себе п'ять досить тривалих часових відрізків, що визначають особливості її розвитку:

перший етап (від початку н.е. до XI–XII ст.);

другий етап (XIII–XV ст.);

третій етап (XV – початок XVII ст.);

четвертий етап (середина XVII – кінець XIX ст.);

п'ятий етап (XX – початок XXI ст.).

Терміни першого періоду не є численними. Це зумовлено фактором відсутності різноманітності

одягу в зазначений період. Здавна і до Нормандського завоювання в XI ст. на Британських островах спостерігалось зміщення різних культур і мов: кельтської, латинської (в період Римської імперії), англосаксонської та ін. Населення Британських островів носило теплі міхові куртки, вузькі штани, що позначалися словом *bracca*, від якого пізніше було утворено термін *breeches*, зафіксований лише у 1642 р. Взуттям мешканців островів були онучі *bends* – шкіряні або полотняні смуги, що обгорталися навколо гомілки. Деяко пізніше з'явилося взуття, для позначення якого використовувалася лексема *shoe*.

Чоловіча сорочка *shirt* була або до колін або ж до щиколоток і визначала статус її володаря: бідняки мали більш короткі сорочки, тоді як більш заможні люди носили довгі сорочки. Лексема *smock* використовувалася для позначення жіночої сорочки. Термін *gown* використовувався спочатку для позначення верхньої сорочки, а згодом для жіночої натільної сорочки. Зазначимо, що вказані терміни й дотепер функціонують в англійській фаховій термінології, але з видозміненими значеннями. Матеріалами, які використовувалися тоді для шиття одягу, були вовна (*wool*), льон (*linen*) і флок (*flock*) – груба тканина.

Римське завоювання (I ст. н.е.) принесло з собою новий тип одягу і нову лексику. З'являються такі її одиниці, як *silk, sandal, belt, buckle, hat, sleeve, belt, buckle*. Засоби номінації одягу норманів, котрі завоювали Англію в XI ст., не здійснили великого впливу на поповнення термінології. Відмітною рисою одягу завойовників були довгі панчохи *chausses* і плащ із капюшоном, що застібався на грудях.

Другий період (XIII–XV ст.) характеризується появою в аналізованій термінології запозиченої лексики. Розвиток термінології багато в чому зумовлений впливом континентальної Європи. Зокрема, великий вплив на англійську термінологію моди й одягу справила культура Франції. До XIII–XIV ст. місцева мова перебувала під впливом романтизації, знать одягалася за французькою модою, і, відповідно, письмові джерела фіксували терміни одягу, запозичені із французької мови. Прикладами французьких запозичень є такі терміни: *bonnet* – *маленький капелюх-чепець, chemise* – *біла натільна блуза, sabot* – *дерев'яні чоботи для захисту взуття від бруду*.

Саме в цей період повністю сформувалися два окремі види гардероба – чоловічий і жіночий. З'явилися такі терміни на позначення жіночої одягу, як *petticoat* – *нижня спідниця* (1464 р.),

chemise – біла натільна блуза, *bonnet* – маленька шапочка-чепець (1499 р.). До термінів чоловічої одягу, що з'явилися у вказаний період, належать *jerkin* – жеркін – різновид куртки, що щільно прилягає до тіла (1519 р.), *jacket* – жакет (1462 р.), а також *hose* – панчохи (1460 р.). Аналізований шар термінологічної лексики збагачується також такими термінами, як *button* – ґудзик, *bead* – бусина, *sleeveless* – без рукавів, *standing collar* – комір-стійка, *padded shoulders* – накладні плічки. Як видно із зазначених прикладів, структура одиниць аналізованої термінології ускладнилася, в ній з'явилися похідні терміни.

Третій період розвитку англomовної термінології індустрії моди хронологічно збігається з епохою Відродження. В аналізований шар термінологічної лексики англійської мови активно проникають запозичення з італійської (*beret* – берет, *fazzoletto* – хустка (використовувалося паралельно з *handkerchief*), французької (*jabot* – жабо – рюшевий комір, *décolletage* – декольтований ліф, *satin* – атлас, *brocade* – парча, *cambric* – батист, *parasol* – парасолька від сонця), іспанської (*ruff*, *ruffle* – великий стоячий комір), німецької (*slash* – пропіз). В англійській мові з'являються одиниці, синонімічні окремим запозиченим термінам, наприклад: *low-cut neckline* – жабр, *waistcoat* – жилет. Отже, у вказаний період англomовна термінологія індустрії моди не тільки поповнюється запозиченими одиницями, але й ускладнюється: з'являються не тільки похідні, але й складні слова та терміносполучення.

Четвертий період розвитку англomовної термінології індустрії моди (середина XVII – кінець XIX ст.) є найбільш насиченим у її історії з погляду мінливості. Саме в цей період розвивалися художні стилі Бароко, Рококо, класичний і романтичний художній стилі, а також стиль Ампір [13, с. 127]. Він характеризується також появою великої кількості нових предметів одягу, взуття, аксесуарів, що, безумовно, сприяє поповненню аналізованої термінології.

У цей період з'являються терміни на позначення різноманітних фасонів (*mutton-sleeve* – широкий і об'ємний у плечі і вузький у зап'ясті рукав), нових матеріалів (*moleskin* – молескін, *calico* – міткаль, *poplin* – поплін), збірних понять (*head-gear*, *head dress* – головний убір). До кінця XVIII ст. велику роль у Європі почала відігравати саме англійська мода, в якій з'являються власні предмети одягу, наприклад: *tailcoat* – фрак, *riding-coat* – редингот, *double-breasted suit* – класичний англійській двобортний костюм.

Слід відзначити, що запозичення, які надходили в цей період до англomовної термінології індустрії моди, не обмежувалися лише європейськими мовами. Так, внаслідок колонізації Індії, що розпочалася у 1757 р., в англійській мові з'явилися такі термінологічні одиниці, як *seersucker* – індійська лляна смугаста тканина, *cashmere shawl* – смугаста тканина, *cashmere shawl* – кашемірова шаль, *sari* – національний індійський жіночий одяг *sari*. В аналізованій термінології з'являються також терміни індонезійського (*sarong* – спідниця із запахом), південно-американського (*top hat* – циліндр), російського (*sarafan* – сарафан, *astrakhan* – каракуль) походження. У кінці XVIII ст. в термінології англійської мови індустрії моди з'являється нова тематична група *children's wear*.

П'ятий період (XX – початок XXI ст.) розвитку англomовної термінології аналізованої галузі можна поділити на два етапи: до 50-х рр. XX і з другої половини XX до початку XXI ст. Перша половина минулого століття відрізняється високим рівнем промислового виробництва, розвитком наук, збільшенням інтересу до спорту, великою кількістю відкриттів і винаходів. Жінки звільняються від зайвого, громіздкого в костюмі. Відбувається скасування корсетів, довжина спідниці коротшає до середини гомілки, жінки повсюдно починають носити брюки. Ці процеси позначилися значним поповненням аналізованої термінології, до якої, зокрема, входять такі одиниці, як *trouser suit* – брючний костюм, *ankle-length skirt* – спідниця довжиною до середини гомілки, *coverall* – комбінезон, *little black dress* – маленьке чорне плаття, *jersey suit* – костюм із тканини джерси, *nylon stockings* – нейлонові панчохи, *polo-shirt* – теніска, *bathing suit* – костюм для купання, *bikini* – бікіні.

Промислове виробництво одягу, що бурно розвивалося у країні, особливо на другому етапі зазначеного періоду, сприяло появі нових категорій одягу та термінів, які позначали їх, наприклад: *casual* – повсякденний, *workwear* – робоча одягу, *evening wear* – вечірній наряд, *active wear* – одягу для відпочинку, подорожей. Велике значення почали надавати якостям тканини, з якої шили одяг: *flexible* – еластична, *unwrinkable* – та, що не мнеться, *waterproof* – водовідштовхувальна, *crease-resistant* – та, яка зберігає форму.

Новий етап у розвитку моди розпочинається після Другої світової війни, внаслідок чого у країні відкрилися нові підприємства легкого та текстильного виробництва, що також призвело до

появи нових видів одягу та, відповідно, термінів, зокрема: *pullover dress* – в'язана сукня, що одягається через голову, *jersey cowl dress* – сукня з відкладним коміром типу «хомут». Ще одним важливим фактором, який вплинув на поповнення термінології індустрії моди, був фактор винаходу низки нових штучних матеріалів, наприклад: *orlon* – орлон, *dacron* – дакрон, *polyester* – поліестер, *lycra* – лайкра.

Починаючи із 60-х рр. ХХ ст. з'являються нові терміни, котрі позначають одяг для молоді та представників різних субкультур, наприклад: *ragged jeans* – рвані джинси, *punk dog collar* – нашийна прикраса з тонкої чорної шкіри, *baggy shorts* – подовжені шорти з широкими мішкуватими штанинами, *long-slung jeans* – джинси з заниженою талією, *hooded top* – топ із капюшоном, *combat boots* – грубі солдатські чоботи на шнуровці. Із сучасних синтетичних матеріалів у 1976 р. виготовляють новий вид спортивного взуття: *trainers* – кросівки.

Починаючи з 90-х рр. ХХ ст. стає доступною всесвітня мережа Інтернет, що стає додатковим, а згодом і основним засобом обміну інформацією в різних сферах, і сприяє розвитку індустрії світової моди. Новітні розробки науковців і матеріали стають доступними для масового виробництва одягу. У зв'язку з цим в аналізованій термінології з'являються такі одиниці, як *technical fiber* – технічне волокно, *PVC* – полівінілхлорид.

У 2005 р. американська художниця та дизайнер Еліс Санторо отримала патент на виробництво так званої «тканини, що співає» – *sonic fabric*. Вона розробила матеріал, що на 50% складається із бавовни, а на 50% – із касетної ленти, яка зберігає свої магнітні якості [22, с. 204]. Матеріал має таку назву через те, що виготовлені з нього речі можуть за бажанням автора звучати. Для цього необхідно провести по тканині спеціальним приладом, сконструйованим із магнітної голівки, підсилювача та динаміка, внаслідок чого можна почути музичне звучання.

На початку ХХІ ст. окремі терміни, що з'явилися в аналізованій термінології раніше, підлягають скороченню. Так, наприклад, *cardigan* (кардиган) стає *cardie*, а *hooded jacket* (куртка з капюшоном) – *hoodie*. Отже, останній, п'ятий етап у розвитку англomовної термінології індустрії моди характеризується значним збільшенням кількості терміноодиниць порівняно з попередніми етапами, появою значної кількості багатокомпонентних термінів, виникненням скорочень і аббревіатур, появою нових тематичних груп.

Англomовний дискурс моди є нині складним полікодовим комунікативним явищем, яке функціонує не тільки у відповідній професійній сфері. Він відображений у журналах, газетах, на телебаченні, в Інтернет-сфері та ін. Вербальна складова частина дискурсу, в якій поряд із термінологічними одиницями широко використовуються стилістично забарвлені, експресивні, оцінні та ін. мовні одиниці різного рівня, поєднується з невербальною, представленою фото, малюнками, плакатами.

Висновки і пропозиції. Під дискурсом індустрії моди розуміємо сукупність текстів, присвячених питанням моди. Подібні тексти функціонують не тільки у відповідній професійній сфері, а й можуть бути доступними широкому загалу. Формування англomовного дискурсу моди відбувалося протягом століть, починаючи з формування англійської мови. Невід'ємною складовою частиною вказаного типу дискурсу, що визначає його цільове призначення, є спеціальна термінологія. Вона представлена сукупністю термінологічних одиниць, які використовуються для позначення фахових понять сфери моди, зокрема тих із них, що позначають предмети одягу, взуття, головні убори, їх фасони, матеріали, з яких вони виробляються, тощо. Нині англomовний дискурс сфери моди є складним комунікативним явищем, актуалізованим полікодовими текстами. Перспективи подальших досліджень вбачаємо в аналізі жанрового розмаїття англomовного дискурсу індустрії моди, а також його метафоричних і метонімічних термінів.

Список літератури:

1. Авербух К. Я., Воротников Ю. Л., Коротких Ю. Г. LSP рыночной экономики. *Лексика и лексикография*. 2004. Вып. 15. С. 32–34.
2. Андреева Р. П. Энциклопедия моды. Санкт-Петербург : Литера, 2015. 416 с.
3. Арутюнова Н. Д. Дискурс. *Лингвистический энциклопедический словарь*. Москва : Большая Российская энциклопедия, 1990. С. 136–137.
4. Бацевич Ф. С. Основы коммуникативной лингвистики. Київ : Видавничий центр «Академія», 2004. 344 с.
5. Гринев С. В. Введение в терминоведение : учебное пособие. Москва : Изд-во МГУ, 1993. 309 с.
6. Долгова Т. В. Формирование и развитие английской терминологии дизайнера одежды и моды в социолингвистическом аспекте : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04. Омск, 2007. 20 с.

7. Долматовская Т. В. Феномен женского глянцевого журнала в российской культуре : автореф. дисс. ... канд. культ. : 24.00.01. Москва, 2013. 29 с.
8. Зайцев В. Такая изменчивая мода. Москва : Молодая гвардия, 1980. 206 с.
9. Казак Е. А. Экономическая лексика современного немецкого языка : становление и особенности функционирования. Москва : Дипломат. Акад. МИД России., 2004. 166 с.
10. Калашник В. С., Покровська О. А. Складений термін у фразеологічному аспекті. *Українська термінологія і сучасність* : тези доп. Всеукраїнської наукової конференції. Київ, 1996. С. 97–99.
11. Коваленко Г. М. Англійська лексика моди ХХ–ХХІ століть. Київ : Київський національний університет імені Тараса Шевченка, 2015. 130 с.
12. Косенко О. П. Неологізми у фешн-індустрії. *Спецпроект: аналіз наукових досліджень*: матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (14–15 юня 2012): у 7 т. Дніпропетровськ : Біла, 2012. Т. 4. С. 71–73.
13. Культурология. Словарь / гл. ред., сост. и авт. проекта А. Я. Левит. Санкт-Петербург : Университетская книга, 1997. 630 с.
14. Кушч Е. О. Критична перспектива дослідження дискурсу в сучасній лінгвістиці. *Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного ун-ту імені В. Винниченка*. 2017. Вип. 153. С. 261–265.
15. Макаров М. Л. Основы теории дискурса. Москва : Гнозис, 2003. 280 с.
16. Моногарова А. Г. Проблема онтологии и структуры дискурса. Специфика англоязычного дискурса медиации. *Молодой ученый*. 2013. № 52. С. 490–495.
17. Никитина О. Язык моды XVIII–XIX веков в русском культурном быту : трудности перевода. Москва : Альфа-книга, 2008. 130 с.
18. Попов А. Ю. Формы экономических текстов и дискурсов. *Текст и дискурс. Проблемы экономического дискурса* : сборник научных трудов. Санкт-Петербург : Изд-во СПбГУЭФ, 2001. С. 130–137.
19. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации. Москва : СмартБук, 2009. 651 с.
20. Boucher F. A History of Costume in the West. L.: Thames & Hudson, 2017. 365 p.
21. Cumming V., Cunnington C. W. The Dictionary of Fashion. Oxford : Berg Publishers, 2010. 320 p.
22. Franklin C. Fashion UK. L.: Conran Octopus Limited, 2017. 253 p.
23. Vergani G., Merio M. L., Shugaar. The Fashion Dictionary. Milan, 2010. 1400 p.

Nikulina H. V., Kushch E. O. HISTORY OF DEVELOPMENT AND TERMINOLOGICAL CONTENT OF DISCOURSE OF FASHION

The article is devoted to the research of history of development of the English-language discourse of fashion. The definitions of the notions of fashion, fashion discourse, terminology of fashion are given in the article. Main attention is given to the analysis of history of emergence and development of the English-language fashion discourse and its terminological units in it.

The notion of fashion is used in wide and narrow meanings. Fashion in a wide meaning is understood as a set of habits, values, tastes accepted in a certain society in a certain period of time, ideology or style in a certain sphere of life and culture. Fashion in a narrow meaning is a style of clothes and appearance of a human being. The discourse of industry is a set of texts, devoted to the problems of fashion functioning in a corresponding professional sphere.

The English-language discourse of fashion was formed during centuries. History of its development and development of its terminology is stipulated by different extralingual factors: the conquering of the British Isles, mixture of different cultures and languages, emergence and development of the corresponding sphere, influence of culture of the continental Europe, improvement of means of communication and ways of representing of information in the sphere of fashion.

The English-language terminology of the sphere of fashion is a set of terminological units denoting professional notions of the sphere. This terminology is not homogeneous. Pure English terms make up its significant part. At the beginning of its development most of them were units of general use (prototerms) denoting types of clothes, footwear, hat-dresses. Their meanings were specialized lately and this led to further processes of forming of fashion terminology. Latin, French, Italian, Spanish, Arabic, Turkish, East-European borrowings are its part and parcel. Many English terms of the sphere are international.

The English-language discourse of the sphere of fashion is a complex polycode communicative phenomenon now. Its verbal constituent is represented not only by terminological units, but also by expressive, evaluative, stylistic language means of different levels. Non-verbal level of the discourse of the sphere of fashion is represented by kinemas of print, color, arrangement of information, photos, drawings and pictures, posters, expositions.

Key words: *English language, discourse, extralingual factors, borrowings, history of development, fashion, term.*